

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4094

гр. София, 08.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в открито заседание на 18.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11724** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. И. Ш., като пълномощник на ТЪРГОВСКО ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „БУТИЛИРАЩА КОМПАНИЯ Х.“, ЕИК[ЕИК], срещу БАЛНЕОЛОГИЧНА ОЦЕНКА №133/26.07.2019г. на министъра на здравеопазването, В ЧАСТТА в която минералната вода, добивана от водоземно съоръжение сондаж №7, находище на минерална вода „Х.“, [населено място], е определена като неподходяща за всекидневна употреба за питейни цели.

Жалбоподателят претендира за недействителност на Балнеологичната оценка, в оспорваната ѝ част, като постановена в противоречие с целта на закона и при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила. Поддържа, че с балнеологичната оценка по чл.75, ал.3 от Закона за здравето (ЗЗдр.) се удостоверява съставът и свойствата на минералната вода от конкретно водоземно съоръжение на находище на минерална вода, както и целта и начинът на нейното приложение. Твърди, че министърът на здравеопазването няма правомощие да преценява дали водата е подходяща за всекидневна употреба или не. Сочи, че минералните води са храни по смисъла на Закона за храните (ЗХ) и по отношение на тях това е приложимият специален закон, чиято норма на чл.4в, ал.6 определя че заключението за фармакологичното и клиничното въздействие на минералната вода – равносилно на експертна балнеологична оценка, се изготвя от определено от министъра на здравеопазването лечебно заведение. Счита, че установяването на съдържанието на флуорид - 4.61 mg/l, в резултат на което минералната вода е определена като неподходяща за всекидневна употреба, се отнася до фармакологичното, физиологичното и клиничното въздействие на водата върху човешкия организъм, поради което и оценката е следвало да бъде дадена от

определено от министъра лечебно заведение. Твърди също, че в оспорваната ѝ част, процесната балнеологична оценка е лишена от правно основание, тъй като няма действаща правна норма, която да определя над каква стойност съдържанието на флуорид в минералната вода я прави неподходяща за всекидневна употреба. Поддържа, че единственият регламент в тази посока се съдържа в разпоредбата на чл.22, ал.5 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни нужди (Наредбата), която обаче определя като неподходящи за всекидневна употреба минерални води съдържащи флуорид повече от 1.5 mg/l, но само по отношение на кърмачета и деца под 7 години. Счита, че по аргумент от противното на чл.22, ал.5 от Наредбата за лица над 7г. минералната вода със съдържание на флуорид над 1.5 mg/l не е неподходяща за всекидневна употреба. Чрез процесуалния си представител адв. И. моли съда да отмени в оспорваната ѝ част Балнеологична оценка №133/26.07.2019г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на акта, в оспорваната му част, излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – МИНИСТЪР на здравеопазването, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Ц. прави възражение за недопустимост на жалбата и моли съда да я остави без разглеждане или алтернативно да я отхвърли като неоснователна. На първо място поддържа, че Балнеологичната оценка не е административен акт и с нея не се засягат пряко права или законни интереси на жалбоподателя, нито се разширяват съществуващи задължения. Твърди, че актът е издаден от компетентен орган след като е бил надлежно сезиран и въз основа на извършени лабораторни изпитвания и експертни оценки. Претендира за разноски. Доводи за недопустимост или алтернативно за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Договор от 12.02.1999г. на жалбоподателя Търговско производителна кооперация „Бутилираща компания Х.“ (ТПК „Х.“) е предоставено особено право на ползване (концесия) върху минерална вода от находище „Х.“ – изключителна държавна собственост, разкрита чрез сондажи №1 и №7, в размер на 30000 куб.м. годишно. Съгласно условията на концесионния договор (чл.10) на концесионер е дадено право да ползва добитата минерална вода, в установения обем, за бутилиране на натурална и газирана минерална вода и за производство на безалкохолни напитки. С допълнително споразумение №4/10.12.2009г. към Договора за предоставяне на концесия за минерална вода, е удължен срокът на концесията до 35 години, считано от датата на подписване на договора – 12.02.1999г. и е определен нов годишен експлоатационен ресурс в обем 51480 м³, от които 43500 м³ от сондаж №7.

За характеристиките и свойствата на минералната вода от сондаж №7 е бил издаден Сертификат №7/23.09.2014г. със срок на валидност 5г.

С писмо с вх. №260-00-202/06.03.2019г. жалбоподателят е сезирал Министерството на околната среда и водите (МОСВ) с искане да бъдат предприети действия пред Министерството на здравеопазването (МЗ) за подновяване на Сертификат №7/23.09.2014г. за качествата на минералната вода от Сондаж №7 от находище на минерална вода „Х.“. В тази връзка заместник министърът на околната

среда и водите е поискал, на основание чл.86 от Наредба №1/10.10.2007г. за проучване, ползване и опазване на подземните води (Наредба №1/2007г.) МЗ да започне процедура по подновяване на Сертификат №7/23.09.2014г. В писмото е указано, че в резюмето, което е част от Сертификата, няма настъпили промени в части „Експлоатационни ресурси“ и „Санитарно-охранителна зона“. С писмо с изх. №МВ-00-8/20.03.2019г. заместник министърът на здравеопазването е уведомил директора на Б. дирекция „И. район“, директора на Регионалната здравна инспекция (РЗИ) – [населено място], изпълнителния директор на [фирма] (Н.), директора на Националния център по радиобиология и радиационна защита, изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда и заместник министъра на околната среда и водите, че е образувано производство по подновяване на Сертификат №7/23.09.2014г. в рамките на което ще бъде извършена и балнеологична оценка на минералната вода, съгласно изискванията на чл.75, ал.3 и ал.4 ЗЗДр. Възложено е еднократно вземане на проби за лабораторно изпитване на показателите на минералната вода – физикохимични, химични, радиологични и микробиологични, като е указано изпитванията на радиологичните показатели да бъдат извършени в Националния център по радиология и радиационна защита и Изпълнителната агенция по околна среда.

Със Заповед №РД-03-111/29.03.2019г. директорът на Б. дирекция „И. район“ е определил състав на комисия, която да извърши вземане и доставка на водни проби от сондаж №7 на находището на минерална вода „Х.“. Резултатите от лабораторното изпитване на взетите проби минерална вода от сондаж №7 са отразени в Протоколи от изпитване №, № П-452 и П-452-1 от 11.04.2019г. на РЗИ – П., Лабораторен изпитвателен комплекс. За извършения радиологичен контрол на пробите са издадени Сертификати №, № W054a и W054b от 16.05.2019г. на Органа по контрол от вида А при Националния център по радиология и радиационна защита. Въз основа на горните резултати и тези, обективирани в Протокол за изпитване №73/14.05.2019г. на сертифицираната Специализирана лаборатория за анализ на минерални води към МЗ, е била изготвена Експертна балнеологична оценка от Н.. Според отразеното в оценката водата съответства на изискванията по Приложение №3 от Наредбата.

Производството е приключило с издаване на процесната Балнеологична оценка №133/26.07.2019г. на министъра на здравеопазването и Сертификат №7/26.07.2019г.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА за разглеждане в настоящото производство, на основание чл.159, т.4 АПК - поради липса на правен интерес от оспорването за жалбоподателя.

Според изричната норма на чл.147 АПК право на жалба срещу административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения.

В случая жалбоподателят обосновава правния си интерес от оспорването на Балнеологична оценка №133/26.07.2019г. с предоставеното с Договора за концесия право на концесионера да използва минералната вода от сондажи №1 и №7 от находище „Х.“ за бутилиране на натурална минерална вода и газирани и безалкохолни напитки. В Молба с вх. №33674/07.11.2019г. жалбоподателят е посочил, че балнеологичната оценка е акт на министъра с който се признава съществуването на

факти и обстоятелства от значение за притежаването и упражняването на правата на концесионера, свързани с добива на минерална вода и нейното бутилиране за търговски цели.

Тези доводи не се споделят от настоящия решаващ състав.

Няма спор по делото, че по силата на концесионния договор от 12.02.1999г. и Допълнителното споразумение към него от 10.12.2009г., на ТПК „Х.“ е предоставено особено право на ползване върху минералната вода от находище „Х.“, разкрита чрез сондажи №1 и №7, включително право да ползва добитата минерална вода за бутилиране на натурална и газирана минерална вода и за производство на безалкохолни напитки.

Изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели, условията и редът за използване на методите за обработка на натуралните минерални и изворни води и за внос на минерални води са установени в Наредбата, приета с Постановление на Министерски съвет (ПМС) №178/23.07.2004г., в сила от 03.08.2004г.

Условията за бутилиране и пускане на пазара на натурална минерална вода, добита на територията на РБългария, са изрично и изчерпателно установени в чл.4 от Наредбата. Съгласно т.6 на чл.4 от Наредбата (приложимата редакция ДВ, бр.66/2008г.) такова императивно условие е да има издаден сертификат за минералната вода от конкретния водоизточник, по реда на чл.5. Според приложимата норма на чл.5, ал.1 от Наредбата министърът на здравеопазването издава сертификат по образец, съгласно Закона за храните, който удостоверява, че по произход, състав и свойства минералната вода е подходяща за бутилиране за питейни цели. Издаването и подновяването на сертификата се извършват по реда на чл.87 от Наредба №1/2007г. В чл.86, ал.1 – ал.3 от Наредба №1/2007г. е регламентирано, че характеристиките и свойствата на минералните води се удостоверяват със: сертификат – издаден по реда и съобразно изискванията на Закона за храните и Наредбата по чл.4б, ал.1 ЗХ или балнеологична оценка - издадена по реда и съобразно изискванията на наредбата по чл.77, т.1 от Закона за здравето.

Според приложимата норма на чл.6, ал.1 от Наредбата натуралната минерална вода при бутилирането ѝ не трябва да надвишава максималните стойности за съдържание на елементи и съединения съгласно Приложение №3, където макс. допустима стойност на флуоридите е определена на 5.0 mg/l.

По аргумент от цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че актът който пряко и непосредствено засяга придобитите по силата на концесионния договор права на жалбоподателя ТПК „Х.“ за бутилиране на натурална минерална вода и за производство на безалкохолни напитки, е сертификатът по чл.5 от Наредбата, чиято цел е да удостовери, че по произход, състав и свойства минералната вода е подходяща за бутилиране за питейни цели и който съгласно императивната норма на чл.4, т.6 е предпоставка за упражняване на правото за бутилиране и пускане на пазара на натурална минерална вода. Балнеологичната оценка, макар и също да има удостоверително действие по отношение на характеристиките и свойствата на минералната вода, не е относима към упражняване на концесионното право за бутилиране и разпространение на пазара. Следва да се отбележи, че сертификатът и балнеологичната оценка са два независими един от друг акта и нито един от тях не е условие или основание за издаване на другия.

В случая, по искане на жалбоподателя е било осъществено производството,

регламентирано в Закона за храните и Наредба №1/2007г. и съответно е издаден Сертификат №7/23.09.2014г., който е актът удостоверяващ съответствието на минералната вода с максимално допустимите стойности за съдържание на елементи и съединения и респективно с изискванията на Наредбата и въз основа на който концесионерът е в състояние да упражнява правата си придобити от концесионния договор.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че процесната Балнеологична оценка, издадена от министъра на здравеопазването, не засяга непосредствено права и законни интереси на ТПК „Х.“ и не създава за жалбоподателя задължения, поради което и последният не е легитимиран да я оспорва пред съда.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.159, т.4 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТМЕНЯ ПРОТОКОЛНО ОПРЕДЕЛЕНИЕ от 18 май 2020г. за даване ход на устните състезания по адм. дело №11724 по описа на съда за 2019г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на ТЪРГОВСКО ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „БУТИЛИРАЩА КОМПАНИЯ Х.“, ЕИК[ЕИК], срещу БАЛНЕОЛОГИЧНА ОЦЕНКА №133/26.07.2019г. на министъра на здравеопазването.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело №11724/2019г.

ОСЪЖДА ТЪРГОВСКО ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „БУТИЛИРАЩА КОМПАНИЯ Х.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: 1407 С., [улица], ет.2, ап.9, да заплати на МИНИСТЕРСТВОТО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО, представлявано от министъра, с адрес: 1000 С., пл. „Св. Неделя“ №5, сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №11274/2019г.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова